

نام کتاب • تحائف نوشاہیہ حصہ دوم

مُصنّف • سید ابوالکمال برق نوشاہی بحر العلومی مجاہدہ نشین

دربار نوشاہی دوگہ شریف ضلع گجرات پاکستان

موضوع • حمد و نعت • مدح مشائخین • و متفرق اشعار بزبان پنجابی

کتابت • بشیر احمد خوش نویس نوشاہی رقم آف حضرت کیدیا نوالہ

مطبع • علی پرنٹنگ پریس لاہور

تعداد • ایک ہزار

بار • سوم

قیمت • ایک پونڈ

سال اشاعت • جولائی ۱۹۸۲ء

ناشر • مولوی لیاقت حسین نوشاہی ناظم اعلیٰ نوشاہی اشاعتی مشن یو کے

ملنے کے پتے

۱۔ مرکزی بزم نوشاہی ۱۸ رساؤتہ فیلڈ اسکوائر لمب لین بریڈ فورڈ ۸، ویسٹ یارک شائر انگلینڈ

۲۔ نوشاہی اشاعتی مشن ۴۳، ایسن ۱۲ کارل سٹریٹ ویسٹ جرمنی

۳۔ صاحبزادہ سید ظاہر شاہ کمال نوشاہی ناظم اعلیٰ نوشاہی اشاعتی مشن پوسٹ بکس ۲۸۳ مکہ معظمہ سعودی عرب

۴۔ حاجی عدالت خاں نوشاہی ناظم اعلیٰ نوشاہی اشاعتی مشن ہرس محل سٹریٹ ۲۱/۸ ۲۵۶۲ ڈن ہاگ ہالینڈ

۵۔ مکتبہ نوشاہیہ دربار نوشاہی دوگہ شریف براستہ دولت نگر ضلع گجرات پاکستان

۶۔ نوری کتب خانہ بازار داتا صاحب لاہور پاکستان

۷۔ مکتبہ نبویہ گنج بخش روڈ لاہور پاکستان

ABDUL QADIR BADRI NOSHAWI 26 FOYER

SONACOTRA 94470 BOISSY SINEGHERANCE

پیرکس نمبر ۱۰ فرانس

عرض حال

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

زیر نظر کتاب رسالہ تحائف نوشاہیہ حصہ دوم "نیر تابان" طریقت حضرت پیر
سید ابوالکمال برق نوشاہی بحر العلوم مدظلہ کے پنجابی اشعار کا مجموعہ ہے جو اس سے پیشتر
دوبارہ زیور طبع سے آراستہ ہو چکا ہے۔

اس رسالہ میں حضرت مصنف مدظلہ نے حمد و نعت کے علاوہ کئی اسلامی نظریات
اور صوفیانہ مشرب کے حقائق کو سادہ الفاظ میں بیان فرمایا ہے۔ آپ کے یہ پنجابی
اشعار پنجاب اور خطہ پوٹھوہار میں بے حد مقبول ہیں۔

خطہ پوٹھوہار کے اکثر شعرا و حضرات ان اشعار کو اپنی مجلسوں میں ترنم کے
ساتھ پڑھ کر اہل ذوق حضرت کو معظوظ کرتے رہتے ہیں۔ گزشتہ کئی سالوں سے یہ کتاب
ختم ہو چکی تھی۔ اور اس کی اشاعت کی شدید ضرورت محسوس ہو رہی تھی۔

آپ کے کلام کے گرویدہ احباب کے پُر زور اصرار پر برادر طریقت مولوی لیا حسین
نوشاہی بحر العلوم آف چھارہ ضلع جہلم حال مقیم بریڈ فورڈ انگلینڈ نے زبردستی خرچ کر کے
اسے طبع کروایا ہے۔ اللہ تعالیٰ انہیں اجر عظیم عطا کرے۔ آمین

احقر محمد یونس اویسی

جون ۱۹۸۲ء

تحمید باری تعالیٰ جلّ شانہ

مالک! یوم میزان دیا بے شک ناصر بھی توں تے نصیر بھی توں
کائنات تمام محتاج تیری داتا سخی بھی توں دستگیر بھی توں
خالق مالک بھی توں تے رزاق بھی توں مولا اقلہ بھی توں تے قدیر بھی توں
برق لیس کمنیلہ ذات تیری بے مثل بھی توں بے نظیر بھی توں

مالک! کون و مکان دیا بے مثل بھی ایں بے نظیر بھی ایں
اے ستار غنار رزاق خالق توں سمیع بھی ایں تے بسیر بھی ایں
بے شک جتنی قیوم ہے شان تیری توں رحیم بھی ایں تے قدیر بھی ایں
برق مشکل کشا ہے ذات تیری توں معین بھی ایں دستگیر بھی ایں

اسم بلند تے ذات اقدس واحد لا شریک سبحان اللہ
حافظ ناصر غفور رحیم مولیٰ بے شک مالک یوم میزان اللہ
ذّرے ذّرے اندر جلوہ گری اُہدی جسموں پاک میرا لامکان اللہ

اَلرَّحْمٰنِ رَحِيْمًا كَرِيْمًا سَخِيًّا! بے شک حق سمیع بصیر ہیں توں
اے ستار، غفار رزاق خالق مالک ملک تے قادر قدیر ہیں توں
بے چگون قیوم کریم حافظ ذوالجلال تے دل نصیر ہیں توں!
برق مشکل کشا ہے ذات تیری اے معین میرا دستگیر ہیں توں

ثانی الامراض حکیم مُطلق شاہ! مالک کون و مکان ہیں توں
کائنات تمام محتاج تیری دانا! سب دا روزی رسان ہیں توں
تیری سلطنت لازوال سائیاں! ہر جہان اندر حکمران ہیں توں
اِیس برق مسکین فقیروں نضلوں مشکلاں کُردا آسان ہیں توں

بحر و برّ جبال و پھ و پھیا میں ہر جگہ دیکھی برتری تیری
شمس و قمر اندر برگ و ثمر اندر دیر و حرم امتداد جلوہ گری تیری
رُشکِ مرآت بنایا پیہراں نوں بے مثال موٹی کاریگری تیری
بے چگون بے مثل یتا ہیں توں برق کون کر سکے ہمسری تیری

آکھ زبان تھیں بسم اللہ لکھاں حمد ربّ ذوالجلال دی میں
اوہ رحیم بھی ہے تے کریم بھی ہے دُستاں گل کی اُسدے کمال دی میں

اُرفع ہم وادراک تھیں ذات اُہدی کی شہادۂ کھان لایزال دی میں
برق لیس گمشدہ شان اُہدی کی مثال دیواں بے مثال دی میں

اے غُفُورُ الرَّحِیمِ کریم تیری ہر سہاہ وچہ کرنی شہاد چاہیئے
مکروتر اندر دیرو حرم اندر لازم ذکر اُہدی لا الہ چاہیئے
واحد لا شریک ہے ذات تیری چرچا وحدت داجا بجا چاہیئے
برق تیری درگاہ وچہ ٹیک منتہا کرنا حق عبدیت ادا چاہیئے

اللہ اللہ اللہ باہجہ کھڑا جسوں رب رحیم قدیر کیئے
واحد لا شریک لہ مولا ذوالجلال تے ولی نصیر کیئے
خالق مالک رزاق قیوم قادر حافظ ناصر سمیع بصیر کیئے
برق لیس گمشدہ شان اُہدی بے چگون تے بے نظیر کیئے

مالکا! کون و مکان دیا لا مکان ہو کے ہر مکان وچہ ایں
بے جہت بے جسم بے مثل ہو کے ہواک جسم وچہ ایں ہواک جان وچہ ایں
کھڑی جگہ نہیں جلوہ نمائی تیری توں زمین وچہ ایں آسمان وچہ ایں
برق لیس گمشدہ شان تیری بے مثل ای میرے دھیان وچہ ایں

اعتراف عجز بجناب باری تعالیٰ عز اسمہ

تیری ذات بے چوں بے مثل سایاں مولا! حد کوئی تیرے کمال دی نہیں
وچہ کون و مکان دے کون دوجا کتھے روشنی تیرے جمال دی نہیں
حشر تیک جیکر لکھدی رہے دنیا لکھی حمد رب ذوالجلال دی نہیں
کرے برق کی صفت بیان تیری اوتھے پہنچ اس نازک خیال دی نہیں

مقام ہو

روشن ہا ہوت دی ہو اندر بُرج عدم وچہ رہ کے موجود بھی ہے
ہو کے گم ہویت وچہ دیکھیا میں قاصد قصد بھی ہے مقصود بھی ہے
امتناع بالعیّن جمال اہدایک حیرت کہ رویت مشہود دی بھی ہے
برق خارج از فہم مقام ہو دا ساجد سجداں وچہ مسجود بھی ہے

ھو ہویتوں ہوئی ظاہر ایسا آ کے چسکیا نور ہو دا
ملاں حق دے رازنوں سمجھیا نہ دستیا کھول بیان منصور ہو دا
نفی غیر دی عین اثبات حق دالہ نفی وچہ جلوہ مستور ہو دا
برق تیرے ادراک وچہ کیوں آوے ہے مقام زاہدا بڑے دور ہو دا

شانِ ہونہلِ شانہ

کون و مکان و پیرِ نعلِ مجیا حضرت عشقِ اُکیتی تشہیرِ ہودی
نعرے لایا دے گونج اُٹھے بڑھی پتھراں نے تبکیرِ ہودی
مشرقینِ امدِ مغربینِ امدِ ہر مقامِ و پیرِ ہونی تاثیرِ ہودی
وعدہ یومِ الحُسنت دایا دایا لکھی برق میں جدوں تقریرِ ہودی

نورِ محمد تخلیق کر کے کُنزِ مخفیوں کی قوسِ اظہارِ ہودا
نغمے کی فیکون دے گونج اُٹھے جدوں عشقِ سبایا دربارِ ہودا
ذاتِ مُصلطۃً ظلِ جمالِ ربی تے جلالِ دسیا ذوالفقارِ ہودا
برقِ پیرِ نوشہ گنجِ بخش اُتے روشن ہویا آفتش و نگارِ ہودا

علمِ عقلِ ادراک تے فہمِ کولوں بڑے دُور ہے زاہدِ مقامِ ہودا
جنہاں آپاں آپ پچھانیا اے اُنہاں قُربِ حاصلِ صبحِ دُشامِ ہودا
ایہ مخلوق سببِ عرفانِ دا اے اکھاں کھول کے دیکھ انعامِ ہودا
برقِ طاہرِ طبعِ محمودِ ہویا نوشہ پیر نے بخشیا جامِ ہودا

ہویا نوریاں لئی مُسجدِ آدمِ یایا شرفِ تکریمِ انسانِ ہوتھیں

ایسا نور محمدی چمکیا اسے روشن ہو گیا سارا جہان ہوتھیں
برقِ محکم بُرہان نظامِ عالم خبرے مُنکر کیوں ہو گئے نادان ہوتھیں

بُرہانِ برذات واجب الوجود جلّ شانہ

مفت قوی دلیل موصوف اُتے بے مُصوّر نہیں تاں تصویر کیوں ہے؟
شمس و قمر نجومِ بروجِ ثاقب بے معمار نہیں تاں تعمیر کیوں ہے؟
دیکھ مُصحفِ خلق دیاں اُتیاں نوں کاتب نہیں تے ایہ تحریر کیوں ہے؟
برقِ نفسِ حیاتِ برذات شاہد بے مدبر ہی نہیں تدبیر کیوں ہے؟

اکھاں نک زبّان دماغِ صورتِ حجتہ قاطعہ اپنے مقامِ وِچہ ہے
ما ساریق، اعصابِ بُرہان سارے اے پر نقصِ تیرے فکرِ خام وِچہ ہے
بحر و بحرِ جبال تے غور کر لے کھڑا فرق اُسدے انتظامِ وِچہ ہے
برقِ سامنے دیکھ، جما، اُہدا جلوہ گراوہ فکری نظامِ وِچہ ہے
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ ص ۳ (قرآن مجید)
خالقا! رازقا! دستگیر! تیرا ناں کوئی نہیں تینوں کی آکھاں
پترِ دھی نہ بھین بھرا تیرا باپ ماں کوئی نہیں تینوں کی آکھاں
پاک ذاتِ صفات دی قید تھیں تو دھم و جاں کوئی نہیں تینوں کی آکھاں
برق توں محیط ہر شے اُتے تیری تھاں کوئی نہیں تینوں کی آکھاں

کیا سچ نوشتہ بھروسے والے نے تیری جگہ بھی نہیں تے نشان بھی نہیں
 کوئی ذات بھی نہیں تے صفات بھی نہیں ہتھ پیر بھی نہیں تے زبان بھی نہیں
 اے پر مالکا! کارن تسکین قلبی مولا کے بن تینوں گزران بھی نہیں
 برق راز تو حید بیان کرنا گرچہ مشکل بھی نہیں پر آسان بھی نہیں
 مَا عَرَفْنَاكَ حَقَّ مَعْرِفَتِكَ

ضبطِ تحریر وچہ کیوں آوے کوئی حد مولا تیرے شان دی نہیں
 اے حکیم ہے حکمت کمال تیری حسنوں پہنچ دی عقل لقمان دی نہیں
 تیرے رازنوں مالکا! کون سمجھے ایڈی سمجھ کہے راز دان دی نہیں
 برق کس طرح لکھے ثنا تیری طاقت قلم دی جرأت زبان دی نہیں
 ☆

عقلتاں وچہ غرقاب ہو کے بندے سمجھا تیرے احسان نوں نہیں
 پچھا ہی نفس دی وچہ اسیر ہو کے مولا! مَنیا تیرے فرمان نوں نہیں
 شجر و حجر سارے ثنا خوان تیرے آئی سمجھ پر ناقص انسان نوں نہیں
 برق بندگی با سمجھ نہ بنے بندہ ایڈی عقل پر عقل نادان نوں نہیں
 ☆

کون ہیں توں تیری شان کی اے جن دملک انسان پچھانیا نہیں
 بجاویں اَحْرَب مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ یس توں کیسا بڑا دھیان پچھانیا نہیں
 اے رحمت پر حق تعالیٰ کیسے اے رحمت پر حق تعالیٰ کیسے

اے مُصَوِّر! کون و مکان دیا تیری دیکھ تصویر پہچانیا نہیں
 الْعُجْبُ کہ بزمِ میثاق اندر تیری سُنی تقصیر پہچانیا نہیں
 کتنی وار میں بُیْتُ الْعِیْقِ اندر موہوں کی تکبیر پہچانیا نہیں
 برق دیکھ کے بناں حجاب تینوں ایہو کراں تخریر پہچانیا نہیں

بحر و بر و چہ بھالدا کوئی تینوں کوئی لبدا بوٹے گلاب دیو چہ
 دیرو حرم و چہ کوئی تلاش کردا کوئی دیکھا پھرے منتاب دے و چہ
 کوئی طور اُتے ملاقات کردا کوئی اکھدا دیکھیا خواب دے و چہ
 اکھے برق احمد مصطفیٰ با بھجوں پنتا کوئی نہ تیری جناب دے و چہ

اللَّهُ نُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ارض و سما و چہ آپ و سَے کھڑی جگہ جلوہ اُسدے نور دا نہیں
 أَنَا الْحَقُّ درخت دی پٹے اکھن پر تہدہ سمجھیا واقعہ طور دا نہیں
 هُوَ الْحَقُّ ظاہر انا الحق و چوں ملاں سمجھیا سُمنِ منصور دا نہیں
 برق رازِ حقیقت توں کیا جانیں زاہد! کم ایہ تیرے شعور دا نہیں
 إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

منیا سارے جہان اُتے میرے جہا عاصی انسان کوئی نہیں
 ضامن میں مسکین دا کون ہووے میری کسے شک جان پہچان کوئی نہیں

مالکا! مجلسی ہووے کس دی جے توں کریں گرفت خطا و پچھے
 نامہ عمل تے کون نادان نازاں سمجھناں آس نجات عطا و پچھے
 خطا کاریاں وچہ نہ کسر چھوڑی آساں لگ کے نفس رسوا پچھے
 برق ہووے نہ آسرا کوئی مینوں دیویں بخش سایاں مُصطفیٰ پچھے

منزل حیرت

منزل حیرت وچہ دیکھیا میں وصل وصل تے ہجر ہجران ہی نہیں
 بہست بہست بھی نہیں بُود بُود بھی نہیں جسم بھی نہیں جان جان ہی نہیں
 عدم عدم شہود شہود ہی نہیں جہت جہت مکان مکان ہی نہیں
 برق حیرت در حیرت ہزار حیرت عاشق گم موجود جانان ہی نہیں

منزل حیرت دا کی دساں وصل وصل بھی ہے ہجران بھی ہے
 کفر کفر بھی ہے اسلام بھی ہے موج موج بھی ہے تے طوفان بھی ہے
 خزاں خزاں بھی ہے تے بہار بھی ہے دشت دشت بھی ہے گستا بھی ہے
 برق حیرت در حیرت ہزار حیرت عاشق عشق بھی ہے تے جانان بھی ہے

منزل حیرت دا کی پُچھتیں محو وصل اندر انتظار بھی ہے!

دشت ارموہ جٹ اُستاد آما اوہ استاد ہم سے تے شکار بھی ہے

تو موت بھی ہے تے حیات بھی ہے چنہ چنہ بھی ہے گلزار بھی ہے
برق عجب آئین متنا نیا ندائست مست بھی ہے خبر دار بھی ہے

منزل حیرت دا کی دوتاں ایستھے فلسفہ منطق کلام گم ہے!
ایہ بُستی پریم پُجاریا ندی ایستھے کفر گم ہے تے اسلام گم ہے!
ابتدا گم ہے انتہا گم ہے آغاز گم ہے تے اُخبا م گم ہے
برق حیرت در حیرت ہزار حیرت اس مقام وچہ آکے مقام گم ہے

نعت سرور کائنات صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ مُسْتَا حِ اِیہ سارا جہان تیرا
کُرسی عرش تیرا لوح قلم تیرا اِیہ زمین تیری آسمان تیرا
ایہ جہان تیرا اودہ جہان تیرا کُلِّ دالیا! لَا مَکَانَ تیرا
کوہے برق کی نعت بیان تیری مولیٰ پاک آپوں مدح خوان تیرا

ابوؤں رحیمہ مختار احمد بے شک حق سراج منیر ہیں توں
اے حبیبِ اِلٰہِ شفیعِ عالم مسطفیٰ بشیرِ نذیر ہیں توں
بے مثل نہ کوئی مثال تیری ختم الانبیاء اولِ اخیر ہیں توں
برقِ اعلم توں اعلم ہے فات تیری مخلوقات اندر بے نظیر ہیں توں

عرضی آن اوستے زمین بوس ہو دن ایسی بارگاہ عالی جناب دی اے
 رُخِ پاکِ دل نظر کرویکھ سکے ایہ مجال نہ ہرگز مہتاب دی اے
 جو کجھ ارض و سما دچہ ویکھنا میں ضیا، پاشی رسالت مآب دی اے
 برقِ اَیکمِ مثلی ارشاد احمد بے شک ذات بے مثل جناب دی اے

رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ! وہم دو جہان محنتار ہیں توں
 ہک لکھ تے کئی ہزار مُرسل آقا! ساریا ندا سردار ہیں توں
 کائنات تمام کنیز تیری ہر دو کون اندر تاحسبدار ہیں توں
 شافی روزِ محشر ساقی حوضِ کوثر برقِ عاصیا ندا غمخوار ہیں توں

کائنات توں کفرِ ظلمات مٹ گئی سورج چمکیا آن محمدی اے
 عزّی لائت، منات سب مات ہوئے رب اک اعلان محمدی اے
 ٹوٹے چن ہو گیا آسمان اُتے سُنیا جدوں فرمان محمدی اے
 برقِ فوج، عیسیٰ، سلیمان، یوسف اعلیٰ سب توں شان محمدی اے

جتنے جگ اندر انبیاء آئے اعلیٰ سب توں شان محمدی اے
 توریت، زبور منسوخ ہو یاں آیا جدوں قرآن محمدی اے
 شرق، غرب اندر عجم عرب اندر روشن شمع عرفان محمدی اے

رحمہ للعلیین ! م الابیار کورِ حسین ہیں توں !
 کائنات تمام طفیل تیرے بیشک باعثِ عرشِ برین ہیں توں
 بے مثال یکتا ہے ذات تیری اندر کون و مکان کیس ہیں توں
 برقِ مصدرِ فیض ہے ذات تیری اسے مختار امین یسین ہیں توں

اسے مختارِ دو عالم رسولِ عربی لفظ حق دی عین تفسیر ہیں توں
 مصطفیٰ ہیں توں مجتبیٰ ہیں توں اسے بشیر ! امینِ مذیر ہیں توں
 ٹوٹے چن کر دیں آسمان اُتے پتھراں کو لوں پڑھاندا تکبیر ہیں توں
 برقِ ذات تیری بے مثال آقا ! نورِ ذاتِ سراجِ منیر ہیں توں

مُرجبا اے عرب دے تاجدار ! بے شک زینتِ کون و مکان ہیں توں
 نَوَازِدَ لَنَا ہے شان تیری شاہا ! باعثِ دو جہان ہیں توں
 روشن چن تیریاں ضیا پاشیاں بھیں آقا ! رونقِ زمیں آسمان ہیں توں
 برقِ عرشِ توڑیں دُنیا جاندی اے عرشِ فرشِ اندر حکمران ہیں توں

اعْلَمَ توں اعْلَمَ ہے ذات تیری اُمّی لقب والا سردار ہیں توں
 کائنات تمام محتاجِ تیسری داتا سب دانمگار ہیں توں
 اسان بندیاں مندیایا گندیاتما وچہ مشکلاتدے ہوندا یار ہیں توں

رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ ! نورِ حق تھیں بدوشن پیشانی تیری
 لوحِ قلم اندر کرسی عرش اندر کھڑی جگہ نہیں صوفشانی تیری
 توں مختار ساری کائنات دا ایں ہر دو کون اندر حکمرانی تیری
 برقِ بندے کی کرنی تعریف تیری مولا پاک کیتی مدح خوانی تیری

مراتبِ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

عرش تھیں لے کے فرش توڑیں کتھے روشنی اُسدے جمال دی نہیں!
 اُسدی خاطر ہوئے کونین پیدا ایسی شان کسے با کمال دی نہیں!
 منظر ذاتِ ربِّ ذوالجلال احمد کوئی مثل اُس بے مثال دی نہیں
 کرے برقِ کنج مدح بیان اُسدی اُتھے پہنچ اس ناقص خیال دی نہیں

الحق سب عرشیاں فرشیاں تھیں رتبہ بڑا ختم المرسلین دا اے
 اوہ سر اجا تیرے لیسین شاہد ایہ ارشاد ربِّ العالمین دا اے
 جو حضورِ فوں اپنے جیہا جانے کوئی مذہب نہ اس بے دین دا اے
 برقِ ہمسری کرے جو ناں احمد پیر یا مغز اس الحق لعین دا اے

تشریف آوری سید المرسلین صلی اللہ علیہ وسلم

مرحبا احمد مختار آئے جسدے آونے تھیں باطل دین بدے

ہو یاں رحمتاں کل جہان اُتے احمد مجتبیٰ نورِ مبین بدے
برق بخش دیسی رب عاصیاں نوں روزِ حشر ختم المرسلین بدے

✓ بحضور فخر الرسل صلی اللہ علیہ وسلم

رَحْمَةُ الْغَالِبِينَ ! کوئی تدمہ ورگا کائنات وچہ نہیں !
نوری ناری تے خاک محتاج تیرے ثانی کون تیرا مخلوقات وچہ نہیں
جو انسان نہ تیرے حضور جھکدا نورِ معرفت اُسدی بات وچہ نہیں
تیرے ذکرِ حق جھڑی زبانِ عالی برق اثر کوئی اُسدی بات وچہ نہیں

۱۶

رَحْمَةُ الْغَالِبِينَ ! ساری خلق اندر یکتائی تیری
واندر ربت نوں کسے نہ متناں سی جیکر نہ بوندی راہنمائی تیری
توں محبوبِ ربت دوا بھلاں دا ایس دُنیا جاندی اے مصطفائی تیری
برق گل ایہوصاف فیصلے دی توں خدا دا ساری خدائی تیری

☆

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ کہہ کے مولا پاک خود صفت سنائی تیری
ٹوٹے چن کر کے آسمان اُتے کیتی ربت نے پیش صفائی تیری
بے شک حق ہے ایہ نور اپنے حقین خالقِ خلق نے ذات بنائی تیری
برق گل ایہوصاف فیصلے دی ہے خدا تیرا تے خدائی تیری

روزِ بستر نہ کوئی نجات پاسبان تک پیش نہ ہو سی گواہی تیری
مرسل نبی جتنے یارِ سونِ اللہ سارے رکھ دے بینِ تکیائی تیری
اسے واسطے برق میں اکھیا اسے ہے خدا تیرا تے خدائی تیری

مدنی تاجدار! کسلی و ایساوے عرش فرش اندر روشنائی تیری
توں محبوبِ ربِّ ذوالجلال دا ہیں بڑے دور تک ہوئی رسانی تیری
ہیسی جنہاں دے دلاں تے مہر و جی آقا! انہاں نے قدر نہ پائی تیری
برق گل ایہو صاف فیصلے دی توں خدا دا ساری خدائی تیری

رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ ! منکر سمجھ نہ سکيا وڈیائی تیری
اوہ گستاخ بوجہل ایس وانگوں جہڑے اکھ دے شرک رسانی تیری
سنے جوڑیاں سرش عظیم اتے ہوئی سو بنیاں جلوہ فرمائی تیری
برق صاف ایہو گل فیصلے دی توں خدا دا ساری خدائی تیری

رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ ! شجر و جہڑے دتی گواہی تیری
توں سردار ساری کائنات دا ہیں مختاری ازماہ تا ماہ تیری
نہلے ناک بوجہ لات منات عیبی ہوئی جدوں سی جلوہ فرمائی تیری
اسے واسطے برق مہر و جی آقا! انہاں نے قدر نہ پائی تیری

شرق، غرب، جنوب، شمال، اندر کی دلیا سب روشنائی تیری
 منکر کو سے تنقیص ہزار واریں رت آپ کیتی وڈیائی تیری
 برق حق تحقیق نہ شک کوئی توں خدا دا ساری خدائی تیری

ٹوٹے چن ہو گیا آسمان اُتے ہوئی جدوں سی جلوہ نمائی تیری
 جے توں پیدا نہ ہوندوں نہ ہوندى دنیا مولا آپ خود شان بنائی تیری
 ضیاء پاشیاں سُورج اول چاند میں بجایا تے سوہنیاں کم فحائی تیری
 اسے واسطے برق میں لکھیا اے ہے خدا تیرا تے خدائی تیری

بے شک حق ہے ایہ مدنی ماتی جیہا کوئی ہوہ آسمان زمین تے نہیں
 جو جبین نہ اُسدے حضور جھکدی نور معرفت اس جبین تے نہیں
 جو حضور نوں اپنے جیہا سمجھے اوہ بے دین مُودکھ کسے دین تے نہیں
 برق شرک توں بُری تو حید اُسدی جے فدا ختم المرسلین تے نہیں

رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ! عرشِ اعظم نے تیری تعظیم کیتی
 قرآنِ مہمانیاں تیہیاں توں میزبانی غفورِ رحیم کیتی
 شرف امتی ہون دا ہووے حاصل ایہ آرزو موئے کلیم کیتی
 تیرے نواں تیرے تیرے تیرے تیرے تیرے تیرے تیرے

ہے لکھو اے سی ہزار اے بے تسک ہو یا سردار رسول عربی
 ٹوہنی طور تے پہنچ بے ہوش ہو یا کیتی جا گفتار رسول عربی
 دنیا جانبدی اے سنے جو ریاندے گیا عرش توں پار رسول عربی
 برق سیدائسل محمد احمد حق پرج مختار رسول عربی

رَحْمَةُ بَلَقَايَمِينَ! سب عارفاندا مُقتدا ہیں توں
 ولی نبی سارے تیرے مقتدی نے آقا ساریاندا پیشوا ہیں توں
 اندر دشت پریم دے دیکھیا میں ہر قافلے دا راہنما ہیں توں
 ایس برق جہریاں او گنہاریاں مئی وجہ مُشکلاں مشکل کشا ہیں توں

مصطفیٰ کون ہے تے خدا کون ہے مجھن واسطے خاص شعور چاہیئے
 رب کون ہے ایہ مصطفیٰ دے سے مصطفیٰ لئی رب غفور چاہیئے
 لامکان اندر ہے کہیں کھڑا دیکھن واسطے باطنی نور چاہیئے
 برق رب داپاوناں نہیں مشکل پر ہے شرط وسیلہ حضور چاہیئے

ایسا حُسن نہ چوہیں دے چن دا اے جیسا چکیا اُس دے رخسار دارنگ
 زہرہ مشتری دی دیکھ چمک مٹ گئی جدوں دیکھو نے میرے یار دارنگ
 زکس موتیا دی اُتھے قدر کی اے ایہو جیہانہ ساری گلزار دارنگ

مُصْطَفٰے رانے خدا گویم وے رت نہ از وے جدا بینم
 وَاَللّٰہُ کُفْتُ اُو کُفْتُ خُدا د اَنَم بِاللّٰہِ دَسْتِ اُو دَسْتِ قُضَا بینم
 بَسْتُو مَا دَمَیْتُ چہ میگوید ایں چہ منظر حیرت افزا بینم
 گویم مُنْکَر! ایں وَاَشْکَافِ نَخْنَعِ نُورِش بَرَقِ اَنَدَر مُصْطَفٰے بینم

آکھ صَلّٰی عَلٰی زَبَانِ دِچُوں	وال وال دِچُوں جِسْمِ جَانِ دِچُوں
ایہ آواز آوے لَا مَسْکَانَ دِچُوں	ایہو غرضِ قُرْآنِ مجید دی اے
اُہدی بخشش نوں رِبْدِ اِنْعَامِ سمجھو	اُسدی گل نوں حق دا کلام سمجھو
مخلوقات نوں اُسدا غلام سمجھو	بیشک گل ایہ بڑی تاکید دی اے
ایہ زمین اُسدی تے زمانِ اُسدا	کُرسی عرشِ اُسدا لَا مَسْکَانَ اُسدا
ایہ جہان اُسدا وہ جہانِ اُسدا	اتھے لوڑ نہ کسے تاکید دی اے
ایہ صوم اُسدے تے صلوٰۃ اُسدی	ایہ حج اُسدے تے زکوٰۃ اُسدی
فِرْدَاۃ اُسدا نورِ ذَاتِ اُسدی	ایہو بَرَقِ بَسِ اَصْلِ تَوْحِیدِ دی اے

وَرُوْدِ مَسْعُوْدِ سَیِّدِ کائنات صَلّٰی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

مرحبا احمد مختار آیا	کُلْ اَنْبِیَاۃِ دَا سَرْدَارِ آیا
عرشی کمن مدنی تاجدارِ آیا	خوشیاں ہو یاں زمینِ اَسْمَانِ اُتے
عرشِ فَرَشْتِیَاں اِنْدَرِ اَسْمَانِ آیا	مَہِ اِنْکُشِ اِنْدَرِ اَسْمَانِ آیا

اُسدی ذات ذات کبریا جانو
اُسے علم نوں حکم خدا جانو
تے موجود اس نوں ہر اک جانو
ہر دیار اندر ہر مکان اُتے
اُس تھیں فرق کٹرانیڑے دود دانے
ایہ جہان پر تو اُس دے نور دانے
برقی فیض ایہ سارا حضور دانے
جو کچھ دیکھنا میں جن انسان اُتے

☆

مرحبا ختم المرسلین آیا
احمد مصطفیٰ نور مبین آیا
شاہ انبیاء ہو کے لیسین آیا
نہراں پہنچ گیاں بڑے دور توڑیں
اُس نے تاج لولاک لکھا پایا
تے خطاب ختم الانبیاء پایا
پایہ عجب اس نور کیٹا پایا
رہی چمکد یوم نشور توڑیں
بُت کعبیوں تھن گواٹے اس نے
کلمے پتھراں کو لوں پڑھائے اس نے
امد پلک غبار ہٹائے اس نے
بھڑاپہنچیا اُس حضور توڑیں
پہنوں دیکھ کے عرشِ عظیم جھکیا
یعقوب یوسف ابراہیم جھکیا
برقی نوح تے موسیٰ کلیم جھکیا
کوئی پہنچیا نہ اُس دے نور توڑیں

فخر مباحات

مدح نوحان رسول امین دایں
قد مہوس اُس شاہ حسین دایں
نغمہ سنج ختم المرسلین دایں
ہمور کسے دی شان میں کی جاناں

آپوں لکھن والا تے لکھوان والا آپے لکھے ہوئے لیکھ مٹان والا
 میرا آقا خود بخت بنان والا قسمت تیرا احسان میں کی جاتاں
 میر قافلہ شیر یزدان میرا غوث پاک میراں نگبان میرا
 مددگار نوشہ سلطان میرا برق نفع نقصان میں کی جاتاں

عظمت رسالت مآب صلی اللہ علیہ وسلم

کلی دالے دی پاک درگاہ اندر ادب نال ہر اہل ایمان جھکدا
 زہرہ مشتری سورج تہجرت جھکدے ایہ زمین جھکدی آسمان جھکدا
 اوہ کم بخت مردود ذلیل ازل اُسدے اگے نہ جھڑا انسان جھکدا
 برق بارگاہ مصطفیٰ اندر دوتو کھڑا نہیں اہل عسrfان جھکدا

علی آدم نوں خلعت نملافت جاں اُسدے اگے ہر ملک ذی شان جھکیا
 جبرائیل جھکیا، اسرافیل جھکیا میکائیل دی ہو کے قسربان جھکیا
 مدنی ماہی دے نور نوں کرد سجدہ ہر اک تنگی ایہ سُن کے اعلان جھکیا
 برق لعنتی طوق گل پہنوس بر نہ آدم دے اگے شیطان جھکیا

کلی والیا! تیری درگاہ اندر مُسلمان دا سر تسلیم خم ہے

کارن قدم بوسی یا رسول اللہ دو جہان دا سِر تسلیم خم ہے
برق منکر اندے سہرتے خاک پا کے میری جان دا سِر تسلیم خم ہے

کعبہ سمجھ محبوب دی گلی تائیں عاشق کرن ادبوں بار بار سجدے
چھتے یار دا نظر جمال آوے اُتھے کرن کیوں نہ جان نثار سجدے
کیسا سجدیوں عذرا بیس نے جان ساری عمر دے ہو گئے بیکار سجدے
برق احمد مختار دے عشق با بچوں منظور نہ دچہ سرکار سجدے

بحر تفکر وچہ جی میرا ڈبا ظلمتِ شبِ ہجران تک کے
بھل گئی یوسف نوں بنتِ طیموس یکدم جلوہ بار اوہ شاہِ خوابان تک کے
خوداں نعلِ بریں وچہ ترفِ انھیاں محو حیرت ہو گئے غلمان تک کے
برق ددے جہان قربان ہوئے کملی والا اوہ عربی سلطان تک کے

بنتِ طیموس جے خواب اندر کملی والے داکدے دیدار کردی
قسم رت دی اُس درِ باآتوں سنے یوسف دے جان نثار کردی
کدے بنت نوں پھیر پڑ پوجدی نہ دیوں کفر دے دور زنگار کردی
برق محو تجلِ ذات ہو کے سدا یاد رت کردگار کردی

اضطرابِ قلب

پیاڑ فدا طائر روح میرا تر با عرب دے دیس دی وا آوے
 ہوئی سدا حضور دے وچہ تینوں مشنظر ہاں کد ہروں صدا آوے
 وچہ فرقان جین دشتوار ہو یا اس غنیں بہتر ہے میری قننا آوے
 برق شکردے کراں ہزار سجدے لے پیغام ہے ہا و صبا آوے

میں معذور حضور مجبور ڈا ہڈ ہا پہنچاں کس طرح پاک دربار اُتے
 عمر بیت گئی وچہ تیاریاں دے شاہا با کرم دی نظر لا چار اُتے
 جانے رب کد کھٹن نصیب میرے جھاڑ و پلکاں سنگ دیاں مزار اُتے
 برق دید تیری کر کے شاد ہوواں آقا! مہر ہووے او گنار اُتے

شوق وصال دا مدتاں تھیں اے پر قسمتیاں دا اتفاق بکھرا
 روح القدس یا کوئی کلیم ہووے سانوں بجا پدا شان لولاک و کھرا
 منظر طور دار کتے کچھ ہووے مطلب کرنا سیر اُپر افلاک و کھرا
 رشتہ دار گرہین ہزار بھاویں مدنی یار سنک برق دا ساک و کھرا

مقام عبرت

اتھے بشر تے نور دے پئے جھڑے کوئی بشر آکھے کوئی نور سمجھے
ہودے دین ایمان دی لوڑ جنوں خیر البشر نوں نور ضرور سمجھے
جاءکم من اللہ نور آیا نور حق نوں نہ بے شعور سمجھے
برق نور نوں جھڑانہ نور جانے اپنے عقل دے وچہ فتور سمجھے

خیر البشر نوں بشر دیوانگ سمجھے ایہ گستاخی اُس نجد دے ذائع دی اے
اینویں انہیاں نوں نظر آوندا نہیں قدیم روشنی کدوں پیراع دی اے
والضیحة رخصار واللیل زلفاں چمک اکھیاں وچہ مازاع دی اے
برق کرے دعویٰ اسدی ہمسری داماری مت نجدی بدو مانع دی اے

دنیا بشر بشر نوں سمجھیا اے اصل وچہ ایہ غلطی شعور دی اے
خاک کی لوڑ نبوت نوں جانندے نہیں تدمے بحث ایہ بشر تے نور دی اے
کدوں بشر جانندے لہذا مکان اندر گل صاف ہے پیر بڑے دور دی اے
برق نور نہ اکھاں تے کی اکھاں ضیا پاشی بعد سارے حضور دی اے

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

جاءكم من الله نور پڑھ لے ثابت نور محمد قرآن وچوں
مصطفیٰ نور من نور الله نور احمدی نور یزدان وچوں
عیسیٰ دوسرے الله احمد نور الله قائم نسبت ذات فرقان وچوں
برق و بکھیا دل دیاں کھول اکھاں نور حق عربی سلطان وچوں

جاءكم من الله نور پڑھ لے ثابت نور محمد آیات تھیں ہے
خیر البشر ننگ بشر نوں کی نسبت خیر البشر افضل کائنات تھیں ہے
پتھر کوئی یا قوت نوں اکھدا نہیں گویا قوت جنس جمادات تھیں ہے
برق صاف حدیث دے دے چہ آیا نور نبی اول مخلوقات تھیں ہے

خیر البشر نوں بشر دے وانگ سمجھیں آیہ نور تیرے دھیان وچ ہے
آنا بشر تردید ہے نور دی ہے تاں تضاد آیات قرآن وچ ہے
فرق مصطفیٰ دے نور ہوں وچ نہیں فرق منکر! تیرے ایمان وچ ہے
برق من نہ من رہنا تیری لے پر کسر نہ میرے سمجھان وچ ہے

نہ کوئی نوری نہ ناری نہ خاک کی جیسی ہوئی لوح محفوظ تحریر نہیں سی

صورت کون و مکان سی عدم اندر آجے کچھی مُصَوِّر تصویر نہیں سی
برق مُصطفیٰ تدوں وی نبی ہیئسن جدوں آدم دا بنیا خیر نہیں سی

انّا بشر وایہ مفہوم نہیں ہے سانوں نجدیا! اینویں بے زار نہ کر
توں حقیقتِ احمد نوں سمجھیا نہ اینویں پس فضول تکرار نہ کر
عبرت پکڑ لے دے واقعہ تھیں سجدہ ادب کر کبر منکار نہ کر
برق حق تے جے ہے ایمان تیرا نور حق دا تاں انکار نہ کر

بحضور سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

رَبِّ دے مُلک دے تاجدار! بیشک توں افضل مخلوقات وچوں
کلی والیا! تیری مثال کوئی نہیں بے مثل ہیں توں کائنات وچوں
تیرے نور دے پُرن محتاج نوری آقا! نور تیرا نورِ ذات وچوں
برق اہل صفا وایہ مُسلک ثابت ہے حدیث آیات وچوں

سیاح لامکاں صلی اللہ علیہ وسلم

غرض سجایا فرشتیاں نے مولا آکھیا احمد مختار اسی
خُوریاں ہا۔ سنگار لگان پتیاں آکھن عرشاں تے رب دایار اسی
خوشیاں خلد برین دوسرے سوارِ محافل آجے عالمی دار اسی

مَرَحْمَا پیا ریا! بِسْمِ اللّٰهِ شہرہٴ فلک اُتے تیرے اُونے دا
 لوحِ قلم کُرسی اُتے عرش اُتے چڑچا ہے تشریف لیا ورنے دا
 تیرے پائے مقدس دی خاک اُتوں چا ملکانونوں گھول گھا ورنے دا
 برقِ خلد بریں دے سوچہ خوراں شوق رکھیاں سیس بُھکا ورنے دا

برہان برمعراج جسمانی

پیا موتوں بیٹھ کے سوچدا اے کیوں گئے حضورِ آسمان اُتے
 ایسا کر دُنا ردارُعب پیا اس بنے سمجھ دی عقل نادان اُتے
 نہ حدیث تے ایہ اعتبار کردا ایمان نہیں اسدا قرآن اُتے
 برقِ آدم جے جنتوں آسکدا کی اعتراض رہندا اُس دے جان اُتے

اعترافِ عجز حضرت جبرائیل علیہ السلام

جبرائیل نے آکھیا یا مولا! سترن پرے اتاں ہک پر پر پہنچے
 آگے ذاتِ احدیت دے پٹنِ جلوے اس مقامِ دچہ کوئی نہ غیر پہنچے
 کمل والیا! لامکان اندر کوئی مول نہ تیرے بغیر پہنچے
 برقِ آذوقی دے محل اندر مصطفیٰ کریندڑے سیر پہنچے

شان مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

چرچے ہوئے یہ ملک جہاں اللہ
 انتظار ہوندے لامکان اندر
 پمیا نعل زمین و آسمان اندر
 آج انبیاء و سرور اسی
 بقعہ نور زمین آسمان ہوئے
 حاضر ادب تھیں حور و غلام ہوئے
 کارن یار دے عجب سامان ہوئے
 مولیٰ اکھیا اے میرا یار اسی
 اس جہان والے اس جہان والے
 جنت عدن والے آسمان والے
 کرسی عرش والے لامکان والے
 سارے اکھڑے احمد مختار اسی
 عرش نور دے نال سجایا گیا
 پردہ قلاب قوین اٹھا گیا
 جسدی خاطر سب کچھ بنایا گیا
 آج برق اوہ عربی دلہا اسی

يَا اللَّهُ قُوِّ أَيُّهَا يَهْدُ

دفن دی آگ حرام اس تے جسٹوں لگے نے مدنی سرکار دے ہتھ
 اکھاں نکلیاں پھیر ہوگیں روشن جہوں لگ گئے شاہ ابرار دے ہتھ
 کالے جشیاں دے چہرے ہوئے چٹے پھرے انبیاء دے سرور دے ہتھ
 برق دیکھ قرآن مجید اندھ ہتھ آت دے احمد مختار دے ہتھ

اینوی بھیس نہ ہتھ بھرو پیا دے دیویں ہتھ کسے باغداد دے ہتھ
 ہتھو ہتھ ڈاکو پئے لٹدے فی دیویں ہتھ نہ اہل ہوا دے ہتھ

سُورَةُ الْاِنشَاءِ سِرِّهِ دِل دے دے مرے دے ہتھ
یو قی ویکو دے آن مجید اندر ہتھ نبی دے دے یوں خدا دے ہتھ

قی قی تحقیق نہ شک کوئی ہتھ نبی دے دے وہ فقیر دے ہتھ
نہ۔ اسے دین ایمان دے دیندے ہتھ آپناں بیٹھوا دے ہتھ
اُسے قافلے نے توڑ پنچناں اے جسدی واگ شاء انبیاء دے ہتھ
برق صاف خدا نے ایہ آکھیا اے میرے ہتھ میرے مصطفیٰ دے ہتھ

پہنچتے پاک رضی اللہ تعالیٰ عنہم

مصطفیٰ حسین بتول حیدر اس وچہ فی ایہ پنج نور پنچتے
ہوئی انہاں لئی آیہ تطہیر نازل طاہر طبیب مطہر طور پنچتے
لکھیا ویکو حدیث کسا دے وچہ ہوئے بارگاہ وچہ منظور پنچتے
ایس برق جیساں او گنہار یا ندے شافع ہو دس سن یوم نشور پنچتے

صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ

یا رب غار رسول صدیق اکبر نہ مانے وہ صاحب تحقیق نہیں ہے
جو خدمات اسلام صدیق نے کیں کسی اور کو بل توفیق نہیں ہے
ہم کاب رسول تھے شب ہجرت ان کا غیر کوئی بنا رقت نہیں ہے

مدحِ نوحۃ العظم محبوب سبحانی قدس سرہ

نوحۃ مقطع دیوان ولایتاندا	منبع فیض تے مخزن عنایتاندا
منظر کن فیکون دی آیتاندا	یعنی شاہ بغداد سرکار میراں
نافذ حکم جن و انسان اُتے	چرچے اُہرے زمین و آسمان اُتے
ایہ اعلان ہو گئے لامکان اُتے	میری سلطنت دا تاجدار میراں
اُسدی مرضی جو میری رضا ہووے	میری مرضی جو اُسدی ادا ہووے
اُسد اسمن تے میری قضا ہووے	میرے ملک دے وچہ مختار میراں
ایڈا مرتبہ کوئی نہ پاسکیا	اس مقام وچہ کوئی نہ پاسکیا
برق شجہ دی ایہ بھیت نہ پاسکیا	رب یار اُسد ارب یار میراں

پیراندا پیر تے نوحۃ اعظم حسنی حق شاہ بغداد میراں
 سب اولیاد دے کاہندے قدم اُہرا بیشک حق قطب الافراد میراں
 پھڑکے چوراہوں قطب بنادیندا دلاں دکھیاں نوں کروا شاد میراں!
 ولی نوحۃ ابدال مجذوب سالک برق سب دی سن دا فریاد میراں
 الصِّدْقُ یُذْهِیْ وَ الْکِذْبُ یُہْلِکُ

نوحۃ پاک جاں ٹرے بغداد دے حاصل کرن تعلیم قرآن والی
 صدقہ و ہر ائمہ فارسی عالم کوی رہا ہاں ایہ نوحۃ حسنی والی

بولیں جھوٹ نہ پچھا مول کدھرے چابی پتہ ہے ہر میدان والی!
گلیں جھوٹیاں طوق زنجیر پیش برق جھوٹ گل بڑے نقصان والی

جادیں بھل نہ پتیا گل میری پتہ سمجھیاں چابی ایساں والی
توڑے لکھ نصیبتاں پیش آون کریں ذرا پروا نہ حسان والی
میری پند دھیان دے وچہ رکھیں ایواصل ای رمز عرفان والی
برق پتیاں تے رحمت برسدی اسے لعنت جھوٹیاں رب رحمن والی

رحمت مائی تھیں ہو کے عورت اعظم ہک قافلے نال روان ہو گئے
پتے دشت عراق وچہ جدوں جہا کے ڈاکو اُن کے دشمن جان ہو گئے
لیاٹ اسباب تمام اُنہاں راہی رو رو کے پریشان ہو گئے
برق قافلہ لٹیا گیا سارا اندر پلک بے سرو سامان ہو گئے

احمد نام سردار سی ڈاکو اں دا جسدے چیلیاں ظلم کمایا اے
اگے اوس دے رکھ کے مال سارا ہک ڈاکو نے ذکر سنایا اے
لڑکا عجب اک دیکھیا وچہ لشکر جاں میں اوس دے کون سدھایا اے
پچھیا برق میں مال کی کول تیرے اس نے عجب جواب بنایا اے

چالی پچیس اشرفیاں کول میرے جاں میں پکھیاں تاں اُس نے بتایا اے
 سُنی گل جاں ایہ سردار اُسدی فوراً آپ نوں کول بلایا اے
 کیا غوث میں جھوٹ نہ بول سکاں مینوں مائی نے ایہ فرمایا اے
 صدی کھول اشرفیاں دیکھیاں جاں ڈاکو دچہ حیرانگی آیا اے
 نعرہ مار کے ڈگیا دچہ قدماں سنے چیلیاں سیس نوایا اے
 راوی اکھدا ہو گئے دلی سارے فوراً مال تمام پرتایا اے
 برقع غوث جیلانی دی مہربانی پھڑکے چوراں توں قطب بنایا اے

کرامت حضور محبوب سبحانی مقدس سرّہ

اے تے بادشاہ ای کلیاں ساریاں دتا	نالے آسرا بے سہاریاں دتا
دستگیر بے کساں دکھیاں دتا	سید سخی داتا بچپال میراں
بحرِ مستیان دے نال جام اُہدا	اعلیٰ شان بلند مقام اُہدا
شرقِ غرب اندر فیض عام اُہدا	دقی شمع عرفان دی بال میراں
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سبقت پڑھا دتا	کفر شرک دا نام مٹا دتا
مردہ دین نوں پھیر جوا دتا	دِتا دس توحید کمال میراں
کڑا منکرا! فتنہ شہادت دیوچہ	کوئی شک ناہیں کرامات دیوچہ
کھیا صاف پہلے کہتوبات دیوچہ	برقع دیوے تقدیر نوں ٹال میراں

پھتا کوئی حضورؐ کے شانِ نون نہیں
 جس نے غیا غوثِ جیلانِ نون نہیں
 ہو یا کرمِ جاں خواجہ شہابؒ تے سی
 سجدہ کیا اس رحمتی باب تے سی
 غوثِ پاکِ واجدوں اعلانِ ہویا
 ہر ولیِ تابعِ فرمانِ ہویا
 میراں کردی نظر فرما کے تے
 لکھے ازل دے لیکھ مٹا کے تے
 اس واقعہ دے علماء شاہد
 اُصفیاء شاہدِ اتقیا شاہد
 بڑھیاں نے جدوں فریاد کیتی
 اُہدی دکھاں تھیں چند آزاد کیتی
 میراں پہنچے تے جھوٹے ساز دیتا
 بار ہیں دور ہیں بڑا بیڑا تار دیتا
 لکھیا دیکھ توں گلہ ہمار اندر
 اید اقرُب کے رازوانِ نون نہیں
 اُسوں سا ہنسیا نہ کھوک چارنے پئے
 میراں پھیریا ہتھ کتاب تے سی
 منطقِ فلسفہ دلوں دسارنے پئے
 زیرِ قدم میرے ہر ذی شانِ ہویا
 سجدہ ادبِ دُکسب نوں گزارنے پئے
 کیتی عرضِ جہاں ہتھ اٹھا کے تے
 برقی رنوں می بیٹے تارنے پئے
 غوثِ قطب شاہدِ اولیاء شاہد
 کوئی شبہ نہ ایں بیان دے دچہ
 غوثِ پاک نے اُہدی امداد کیتی
 ہے مشہور تمام جہان دے دچہ
 زور اپناں سرِ بازار دستیا
 راوی ثقتہ ایہ گلِ سان دے دچہ
 تے گلہ سب غوثِ الابرار اندر

ہے موجد سلطان الافکار اندر

برق شک نہ اس داستان دیو پہ

تینوں منکرا! بجاوے یا نہ بجاوے
تیرا خلق ایہ جاوے یا نہ جاوے
اہل کشف و انور تھیں حال ویکھیں
ہو یا کی عزیرے نال ویکھیں
روشن ہونی قدرت معجزات وچوں
ایہ دلیل محکم ہے آیات وچوں
تیرا دس ایہ باطل خیال کیوں ہے
بیڑا بھسی دا ترنا محال کیوں ہے

تیری سمجھ و چہ آوے یا نہ آوے
ضد چھوڑ کے میرا بیان تے پڑھ
اُجی التوتی دل کے خیال ویکھیں
مالک ملک دا ایہ فرمان تے پڑھ
ہے ظہور اسدا کرامات وچوں
سورہ نمل نوں نال ویکھیا تے پڑھ
ایہ بے معنی تینوں بال کیوں ہے
برق غور دینال قرآن تے پڑھ

ایہ کراست تے پیر اند پیر دی آ
واہ و اشان میرے دستگیر دی آ
جو در آوند اخلی نہ جاوند اری
گیت غوث جیلان دے گاوند اری
جاں کوئی کوکھی آدکھ تھیں فریاد کردا
میراں پہنچ کے ابدی امداد کردا

مہربانی اس روشن ضمیر دی آ
ذرا نظر اٹھا کے دیکھ تے سہی
موسوں منگیں مرادوں آوہ پاوند اری
توں ہی جو ہے تے آکھ دیکھ تے سہی
ویٹے بھیر دے پیر نوں یاد کردا
اونکھے وقت انا کے دیکھ تے سہی

محبّت جبرادہ میر میر وانی کو اریں
برق نام پہلے کے دیکھتے سی

محبوب وہ رب سبحان و اای
علی نسب اُپے خاندان و اای

میراں اولیاء دے سوار اُگے
دکھی دلاں نوں بھائیں آباد کر کے
میرے دلیدا جن غرقاب ہوا
اُٹھے پتر ٹرفاں اُمنوں یاد کر کے
سُکھ چین دیاں گلاں بھُل گیاں
نعت جگر ٹر گیا برباد کر کے
میری اجڑی ہوئی جھوک و سان والا
روداں برق فریاد فریاد کر کے

بڈھی بھنتی کیتی سرکار اُگے
فقر قادری دے تاجدار اُگے
میں کبھت دا خانہ خراب ہويا
سُنے جنج ڈولی زیر آب ہويا
اُچن چیت انہیریاں بھُل گیاں
باراں سال ہوئے دکھیں رُل گیاں
ساتھی کوئی نہ درد و ندان والا
ایس دُکھ تھیں چند چھڑان والا

میراں پاک محبوب سبحانیاں دے
کدے مدح چنے ارض و سما تیری
اندر اولیاء دے بمثال ہیں توں
ہوندی کدے نہیں رد و عاتیری
لکھے ازل دے لیکھ مشاوند اے
دیوے بدل تقدیر ادا تیری

عبدالقادر! پیرو حیلانیاں دے
میرے سوہنیاں پیر لاثانیاں دے
مولانا علی دال لال ہیں توں
مردے قراں تھیں لیندا اٹھال ہیں توں
تیری رب نہ گلی بھوا وندا اے
تیرا سخن نہ موڑیا جا وندا اے

میری اس مراد پہنچا دیویں
برق موڑ دانیس خدا تیری

یہ سناں سے رسم مادیویں
ڈبا ہویا بیڑا بنے لادیویں

مہربانی سی رب غفور کیتی!
باریں وری دتی بیڑی تار میراں
شہرہ ہو گیا ایہ کو بکو اندر
سنے جیج ڈولی کڈھی باہر میراں
مستقد آکے خام و عام ہو گئے
دے تے کفر دے زنگ اتار میراں
خاطر یار قسا نوں بد لایا گیا
برق اولیاں دا سردار میراں

نوح عرض خدا دے حضور کیتی
اُسے وقت دعا منظور کیتی
نوغا پمچ گیا چار سو اندر
ایہو تذکرہ ہر گفتگو اندر
متم بگم سارے بد کلام ہو گئے
کافر حلقہ بجوش اسلام ہو گئے
جھگٹا اُجڑیا پھر بسا یا گیا
اُپر عرش اعلان کرایا گیا

مدح قطب عالم حضرت سید شاہ نوح محمد قادری اُچی تہذیبی

نوح پاک دا لاڈلا لال سچا شاہ نوح محمد سلطان اُچی
لیا من ایہ شرقیاں غریباں نے اندر اولیاء دے اُہدی شان اُچی
عرشی عرش اُتے پئے اکھ دے فی فلک فخر داماد تابان اُچی
برق کی خطرو انہاں طالبان نوں ہویا جہناں دا اے نگہبان اُچی

مس الدین دے بانغ دا پھل کھڑیا غوث پاک دا غوث زمان اُچی
 عرش فرشتہ دے پئے اکھ دے نے واہ دا پیر سخی سلطان اُچی
 اُسدا آستانہ مخزن فیض دا اے دلاں مُردیاں نوں پاوے جان اُچی
 دہلیگر دانور بھان اللہ برق مشکلاں کرے آسان اُچی

عرب دے دیس قیس چن چڑھیا جس دی روشنی کیتا جہاں روشن
 خرقہ فقر دا پاک کے جناب دپتوں ہو یا نور نور یزدان روشن
 او ہو نور حضور قیس پا معلمت ہو یا اُن کے دھم گیلان روشن
 اُسے نور نے اُچ شریف آ کے کیتا برق سارا ہندوستان روشن

ارض ہند دھم آ کے ہو یاں روشن دیکھو سورتاں شاہ جیلان دیاں
 نعرے لا الہ دے گونج اُٹھے نیاں کنب گیاں کفرستان دیاں
 خوراں خلد بریں دھم کرن سجدے فنان دیکھ سید عالی شان دیاں
 برق کل جہاں دھم پیاں دھماں شاہ غوث محمد سلطان دیاں

شان غوث پاک رضی اللہ تعالیٰ عنہ

اُسنوں منصب ولایت نہ لکھا اے داری چند جس غوث جیلان توں نہیں

برق منکوب ہو یا تے جاسی رویا رتبہ ملاں دا بڑا شیطان توں نہیں

المتی حقیقت حق ہے ایہ غوث پاک نے والی ولایتانہ دے
فیضیاب پایا ہوندا جہان سارا چرچے دوتر تک اُہدیاں عنایتانہ دے
بہرہ و صاحب مقتدا ہوندا دے موزی لوڑ دے موقعے شکایتانہ دے
برق ولی تے رب نہیں وکھ ہوندا دے پکے حکم قرآن دیاں آیتانہ دے

غوث پاک شاہ بغداد میراں ثانی اُہدا صنفِ عارفین وچہ نہیں
جہڑا عظمت غوث دا ہو یا منکر اوہ مردود از لی کسے دین وچہ نہیں
جسُ ثانیہ دتگیر نوں اے رقی نور اُس احمق لعین وچہ نہیں
برق غوث ثقلین سرکار درگاہِ رتبہ کسے پایا عالمین وچہ نہیں

حضرت شاہ معروف خوشابی قدس سرہ

دکھریاں شانناں جہان نالوں شاہ معروف قطبُ الاقطاب دیاں
مشرق مغرب جنوب شمال توڑیں دھماں پچیاں نے میری جناب دیاں
رہاں لگیاں نے سارے جہان اُتے فلکِ قلاری دے آفتاب دیاں
برق عروہِ علماں سلام کردے دیکھ خیر تہاں شاہ خوشابی دیاں

حضرت محی شاہ سلیمان نوری بھلوالی قدس سرہ

سخی شاہ سلیمان عقیس جام پی کے ڈونگھا ہو گیا میرے خیال دا رنگ
 قلب دذہن وچہ ریشنی ہوئی پیدا چمک گیا میرے وال وال دا رنگ
 عرش اُتے پئے اکھڑے نے جگوں دکھڑے میرے لہجہ پال دا رنگ
 برق سارا جہان ایہ جاندا ہے بے مثل ہے شاہ بھلوال دا رنگ

اولیائے کرام

دُعا علی نوں تاج ولایتاں دا ختم الرسل احمد مصطفیٰ ہادی
 اُو ہو ہادی امیرے راہنا ہوئے جہناں منیا مشکل کشا ہادی
 حُسن حسن دا چمکیا چن وانگوں جدوں نگہ کیتی مرتضیٰ ہادی
 ملکیں ہو یا معروف معروف گرخی بخشی عشق دی جدوں ضیاء ہادی
 شہ جُنید نالے ابو بکر شبلی بو الفضل شاہ اولیاء ہادی
 یوسفید نے فقر دے گنج ذلے مُردہ دلاں نوں لیا ہوا ہادی
 والی ملک عرفان دے نموت اعظم دستگیر وچہ دوسرا ہادی
 اگے نہیں ہوتا اگوں نہیں ہونا ایہو جیہا کوئی پیشوا ہادی

لہ خاندانِ ہشتیہ کی کتب میں بروایت مشائخینِ ہشتیہ یہ روایت منقول ہے کہ نبی اکرم صلی اللہ علیہ
 وسلم نے سفرِ معراج سے واپس آکر حضرت علی رضی اللہ عنہ کو خرقہ ولایت عنایت فرمایا تھا۔

مردے براں ہیں پھر اتحاد تے دتا چوراں نوں قطب بنا ہادی
 پاک و ہند نوں پاک بنان والا قطب شاہ قطب الایقار ہادی
 چشتی قادری اُپتہ شریف اندر شاہ محوٹ آلِ مجتبے ہادی
 مخزن فیض خوشاب شریف ہو یا باب فقروا لے کیلتے وا ہادی
 سخی شاہ معروف سلطان عالم کعبہ عارفان بحر سخا ہادی
 حضرت شاہ سخی سلیمان توری آیا نور دی پہن ردا ہادی
 چاؤہ پاک مشہور ہے طور وانگوں دتے عشق سے ناد و جا ہادی
 سید پیر نوشہ گنج بخش حاجی دشت معرفت و چہ یکتا ہادی
 چرچے پاک، سچیار، شہید والے دتا دمی فضیل بننا ہادی

۱۷ حضرت سید عبدالعلی عرف قطب شاہ بغدادی حضرت نوح الاظم قدس سرہ کے خالوتھے
 آپ نے برصغیر پاک و ہند میں پانچویں صدی کے آخر میں تبلیغ اسلام فرما کر لاکھوں غیر مسلم
 مسلمان کئے تاریخ کو ہستان عربی میں ہے کان قطب اعجاز جانب شیعہ عبدالقادر جیلانی
 علی الہند یعنی آپ سید عبدالقادر جیلانی کی طرف سے ہندوستان کے قطب
 تھے ۱۲ مرتب ۱۷ چاؤہ شریف ضلع سرگودھا شیخ الہی حضرت سخی شاہ سلیمان نوری قادری
 قادری قدس سرہ کا وطن تھا۔ حضرت سخی پاک قدس سرہ مجدد اعظم حضرت سید نوشہ گنج بخش
 کے مرشد تھے ۱۷ حضرت شاہ عبدالرحمن پاک عرف پاک رحمن نوشاہی مدفن بھڑی شریف
 ضلع گوجرانوالہ حضرت سید نوشہ گنج بخش کے خلیفہ تھے ۱۷ حضرت پیر محمد سچیار کیانی نوشاہی
 مدفن نوشہ شریف ضلع گجرات خلیفہ ارشد حضرت نوشہ گنج بخش ۱۷ حضرت سید شاہ محمد شہید

نہ زینار مل شریف و چون بختی فقر دے بحر دگا ہادی
 ہو یا فقر نوشاہی مشہور سارے دتی عشق دی نہ سر چلا ہادی
 بنیا وارث مسند نوشاہی شاہ ہاشم ^{۱۰} دل دریا ہادی
 سید سخی سعید سلطان دولا کردا فقیر دا دان عطا ہادی
 حضرت پیر غلام شاہ نوشاہی دیوے پلک وچہ توڑ پہنچا ہادی
 سخی بحر علوم دی گلی اندر اڈ جھولیاں لین گدا ہادی
 حضرت شاہ چراغ ^{۱۱} سے سوچہ قداماں رکھن ادب تھیں سیس جھکا ہادی

محمد فضیل کابلی نوشاہی مدفون مینی حصار کابل دہی کے لقب سے ملقب تھے۔ ۱۰ موضع رنمل شریف
 ضلع گجرات جہاں حضرت نوشہ گنج بخش کا روضہ پاک ہے ۱۱ محدث اعظم سید محمد ہاشم شاہ دریا دل
 نوشاہی فرزند اصغر حضرت نوشہ گنج بخش و سجادہ نشین اول بارگاہ نوشاہیہ ۱۲ مرتب ۱۳
 قطب العارفین حضرت سید سلطان محمد سعید شاہ دولا نوشاہی سید محمد ہاشم شاہ دریا دل کے تیسرے
 فرزند اور حضرت نوشہ گنج بخش کے تیسرے سجادہ نشین تھے۔ ۱۴ قطب الکونین حضرت سید
 غلام محمد شاہ نوشاہی مدفون ٹیکریاں شریف ضلع ریاسی مقبوضہ کشمیر سرکار بحر العلوم کے والد ماجد
 تھے۔ آپ صاحب کشف و کرامات اور علم و فضل میں ممتاز تھے آپ فارسی زبان کے قادر الکلام
 شاعر تھے۔ ۱۵ سید نصیر الدین احمد عرف شاہ اللہ دتہ بحر العلوم نوشاہی متوفی ۲ رذی الحجہ ۱۳۲۳
 مدفون چک سواری شریف ضلع میرپور آزاد کشمیر بڑے فقید المثال بزرگ تھے۔ آپ کی سینکڑوں
 کرامات آج تک زباناں زندہ خاص دمام محمد ۱۶ قطب الاقطاب حضرت سید چراغ محمد شاہ نوشاہی
 قدس سرہ متوفی ۱۲ ربیع الثانی ۱۳۶۶ شب دوشنبہ مدفون چک سواری شریف ضلع میرپور

سید بحر علوم دالال سچا شاہ معصوم شاہ القیام ہادی
 چنبی والا، شاہ سلطان علی گوہر شاہ ہے مہ تقا ہادی
 بخرد بزدے وچہ لطیف بری دمڑی والا باصفا ہادی
 لیکے فیض سرکار سچیاں کولوں ڈنکے عشق دے گئے وچا ہادی
 دھم جگ وچہ موتیاں والا دے دی جنوں مندے ارض و سما ہادی
 ہرنی شاہ تے شاہ مراد سائیں تے شہر قہر سیج وچھا ہادی
 نوشہر پیر دا فیض ہمیش جاری ہ دیار وچہ جلوہ نما ہادی
 چشتی، شہر ودی نالے نقشبندی عوٹ پاک تے سب فدا ہادی
 جہڑا قادری نے نہ کھدا اے اوہ نہیں ہو سکدا راہنما ہادی
 کوئی جانے نہ جانے میں جاندا ہاں کیوں بخشد آب شفا ہادی
 کیوں لیکن جھوٹے بڑھکے دارا تے کیوں دیوندے کھل لہا ہادی
 کیوں دوست بد پریم دے وچہ آکے کردے عشق مناز ادا ہادی
 کیوں اپنا آپ پہچان کے تے دیندے اپنا آپ بھلا ہادی
 کیوں چنہ مرود دی سمجھ گلشن دیندے شوق تھیں چھال لگا ہادی
 کیوں وچہ عراق دے جنگلاندے دیندے اپنی رت مسکا ہادی

کا سلسلہ فقیر بلا دے عربیہ اندلیو پت مکہ پھیلا ہوا ہے۔ ان حضرات ب معصوم شاہ نوشا ہی سرکار بحر العلوم

کے فرزند اصغر ہیں آپ کا روضہ پاک موضع ٹھٹھل شریف ضلع جہلم میں مرجع خلایق ہے۔ حضرت

سید علی اکبر شاہ نوشا ہی عرف چنبی والی سرکار کا روضہ پاک موضع سنگوٹی شریف ضلع جہلم میں زیارت گاہ

کیوں تخت نشیناں چھوڑ کے تے بندے وچہ کئی جنگل آبادی
 کیوں بیٹھ چناں دے کنڈیاں تے دیندے رات تمام لنگھا ہادی
 کیوں نفس نوں قفس وچہ بند کر کے کر دے نند کے پاک صفا ہادی
 کیوں اپنے خون دے مال آ کے دیندے رنگ دشت کربلا ہادی
 کیوں یار دے عشق پیارا اندر لیندے اپنا بدن چسروا ہادی
 وصل بناں قربانیوں تیس ہوندا مینوں گئے ایہ گل سمجھا ہادی
 برق اپنا آپ گوا کے تے لیندے اپنے آپ نوں پا ہادی

مجدد اعظم حضرت سید نوشہ گنج بخش قادری قدس سرہ

دیکھ بھر ہوت دے وچہ آ کے کشتی فقیر وانا خدا نوشہ
 منزل لنگہ جبروت لا تموت والی پتا وچہ ہا بھوت دے جا نوشہ
 کیتی معصوم عشق دیاں سورتان دی ابتدا میراں انتہا نوشہ
 برق تحت ثری تھیں عرش توڑیں ہر مقام وچہ جلوہ نما نوشہ

نظارۂ نقشبندیہ

حصہ دوم (پنجابی)

رحمۃ اللہ علیہ
پیر سید ابوالکمال برقہ شاہی